

EXPUNERE DE MOTIVE

Faptul că mii de persoane cu handicap riscă să fie îndepărtate de la dreptul lor firesc pe piața forței de muncă poate constitui o provocare economică sau socială

În majoritatea cazurilor obținerea unui loc de muncă reprezintă un factor vital. Pentru îndeplinirea acestui obiectiv se impun însă a fi îndepărtate mai multe bariere.

Readaptarea persoanelor cu handicap prin integrarea economică și socială constituie o datorie a colectivităților care garantează păstrarea demnității umane și diminuează dificultățile pe care societatea le întâmpină. Această readaptare se numără printre obiectivele prioritare ale politicilor actuale. Considerăm că neglijarea protecției drepturilor cetățenilor cu handicap, corelată cu reducerea șanselor lor de integrare în câmpul muncii va avea pe termen lung drept consecință sporirea numărului de persoane care devin în mod inutil dependente, în timp, chiar incapabile să mai presteze o activitate economică sau socială productivă.

O politică coerentă și cuprinzătoare în favoarea persoanelor cu handicap trebuie să prevadă pe lângă măsurile pentru eliminarea handicapului, prevenirii agravării acestuia și atenuarea consecințelor lui, garantarea unei participări depline și active a acestor persoane în societate, ajutorarea lor pentru a avea o viață independentă, conform propriilor dorințe. În acest context, societatea trebuie să-și arate solidaritatea prin adoptarea măsurilor specifice pentru realizarea egalității de șanse. Se impune astfel ca setul de politici care vizează persoanele cu handicap să permită promovarea și integrarea profesională cât mai completă a acestor persoane, oricare ar fi originea, natura și gradul handicapului. Prin aplicarea acestor principii, măsurile individuale și colective trebuie să fie astfel adaptate încât persoanele cu handicap să poată exercita de fiecare dată când acest lucru este posibil, activitatea lor profesională în mediul de lucru obișnuit.

La nivelul Uniunii Europene, politicile în acest domeniu pun accentul pe potențialul și dorința acestor persoane de a participa la viața economică și socială, pe piața forței de muncă, pe susținerea lor de a-și găsi un loc de muncă și de a fi menținute în postul respectiv. La baza acestei afirmații stau documente ca Strategia Europeană pentru Ocuparea Forței de Muncă, Fondul Social European și Programul

„Egal” pentru combaterea discriminărilor pe piața forței de muncă, scopul urmărit fiind acela de a dezvolta gradul de autonomie al persoanelor cu handicap.

În România, cadrul legal a fost stabilit prin Legea nr. 102/1999 modificată și completată prin Legea pentru aprobarea OUG nr. 519/2002. Avem în vedere distincția între persoanele cu handicap care au nevoie de protecție pasivă și acele persoane cu handicap aflate în căutarea unui loc de muncă, persoane care au nevoie de măsuri active pentru integrarea lor socială și profesională. Se impune ca sarcina pregătirii și integrării în contextul social a acestor persoane să fie preluată de către Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă, deoarece este instituția care dispune de instrumentele necesare îndeplinirii acestui obiectiv. Intrucât angajatorii întâmpină dificultăți în realizarea unei eficiențe comparabile cu aceea a persoanelor fără handicap, încadrate în locuri de muncă normale, sunt necesare unele măsuri protecție a unităților care angajează persoanele cu handicap, de sprijinire a angajatorilor care facilitează reinserția acestor persoane. Nu dorim doar să îmbunătățim poziția persoanelor cu handicap, dar să ne asigurăm că toți cetățenii – cu sau fără handicap – sunt într-adevăr integrați și tratați într-un mod similar în toate aspectele vieții lor. Prin cele arătate, vom încerca să luptăm împotriva discriminărilor și să integrăm activ cât mai multe persoane cu handicap pe piața forței de muncă.

Față de cele prezentate a fost elaborată propunerea legislativă alăturată, pe care o supunem Parlamentului, spre aprobare și adoptare.

Inițiatori,

Deputat PSD Dumitru BUZATU

Deputat PSD Dumitru BENTU

Deputat PSD Ioan RUS

